

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 13 kwietnia 1922 r.

o przewozie spirytusu i wyrobów spirytusowych.

Na mocy § 1 lit. d i § 16 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 października 1921 r. w przedmiocie opodatkowania spirytusu i wyrobów wódczanych na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. R. P. № 86, poz. 628) zarządza się co następuje:

§ 1. Każda przesyłka spirytusu i wyrobów wódczanych z wytwórni lub handlu hurtowego powinna posiadać świadectwo przewozowe z wymienieniem firmy wysyłającej i firmy odbierającej, miejsca przeznaczenia, liczby tary i ilości litrów przesyłanych wyrobów.

§ 2. Jeden egzemplarz świadectwa przewozowego wysyła się razem z przesyłką, a przy ekspedycji koleją żelazną lub żegluga dołącza się do listu przewozowego (frachtu), drugi zaś po sprawdzeniu kontrola skarbową odsyła za pośrednictwem miejsco-

wego inspektora skarbowego do inspektora w miejscu przeznaczenia przesyłki dla jej sprawdzenia.

§ 3. Na beczkach i skrzyniach przesyłek należy oznaczać firmę wysyłającą i zawartość w litrach lub flaszках.

§ 4. Przesyłki wypuszczone z wytwórni i składów muszą być przewożone do miejsca przeznaczenia w tem opakowaniu, w jakim wyszły z wytwórni i składów; zabrania się sortowania, przepakowania i t. p. zabiegów w czasie przewozu.

§ 5. Ekspedycja wyrobów spirytusowych mogą trudnić się tylko takie firmy ekspedycyjne, które posiadają na to uprawnienie od władzy skarbowej II instancji.

Uprawnienie takie może być w razie niestosowania się ekspedytora do przepisów skarbowych odebrane przez pomienioną władzę skarbową na czas jakiś lub na zawsze.

§ 6. Wykaz ekspedytorów uprawnionych do przewozu spirytusu i wyrobów spirytusowych ogłasza się w Monitorze Polskim.

§ 7. Ekspedytorzy powinni prowadzić rejestr ekspedjowanych przesyłek spirytusu i wyrobów wódczanych z wymienieniem daty przyjęcia i daty odsłania przesyłki, firmy wysyłającej, firmy odbierającej z oznaczeniem miejscowości, numeru i daty świadectwa przewozowego, faktury tudzież ilości ekspedjowanych skrzyń lub beczek z ich zawartością w litrach lub flaszках.

Rejestr ekspedytora podlega kontroli władzy skarbowej.

§ 8. Przesyłki spirytusu i wyrobów wódczanych nie mające świadectwa przewozowego lub też niezgodne z tym świadectwem ulegają zatrzymaniu przez władze skarbowe lub policyjne, które wdrożą odnośnie do pochodzenia i przeznaczenia przesyłek stosowne dochodzenie i prześlą takowe do rozporządzenia miejscowego inspektora skarbowego.

Zatrzymane przesyłki traktować należy jako dowody rzeczowe i powinny być oddane na przechowanie do załatwienia sprawy osobom odpowiedzialnym.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem 15 maja 1922 r. na obszarze całej Rzeczypospolitej Polskiej.

Minister Skarbu:
Michalski